

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 25 lutego 1975 r.

Nr 5

TRESC:

Poz.:

UCHWAŁY RADY MINISTRÓW:

23 — nr 28 z dnia 7 lutego 1975 r. zmieniająca uchwałę w sprawie dalszego rozwoju hodowli zwierząt gospodarskich	45
24 — nr 42 z dnia 15 lutego 1975 r. w sprawie oddawania w użytkowanie wieczyste lub sprzedaży terenów państwowych na rzecz cudzoziemców dewizowych	45

ZARZĄDZENIA:

25 — nr 13 Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 stycznia 1975 r. w sprawie właściwości, zasad i trybu ustalania norm ubytków naturalnych oraz kontroli ich stosowania	46
26 — nr 16 Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 lutego 1975 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu bursztynem i wyrobami z bursztynu	47
27 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 11 lutego 1975 r. zmieniające zarządzenie w sprawie ustalenia i ogłoszenia statutu stowarzyszenia wyższej użyteczności „Aeroklub Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej”	48
28 — Ministra Finansów z dnia 5 lutego 1975 r. w sprawie zasad ewidencji opłat za usługi dla ludności oraz zasad zaliczania do usług dla ludności usług wykonywanych na zamówienie przedsiębiorstw lub instytucji państwowych, spółdzielni, stowarzyszeń i komitetów społecznych	48
29 — Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 18 lutego 1975 r. w sprawie trybu uzgadniania oraz zmiany uzgodnionych cen artykułów przeznaczonych na eksport, produkowanych przez jednostki gospodarki nie uspołecznionej	49
30 — Ministra Przemysłu Maszynowego z dnia 11 lutego 1975 r. w sprawie sprzedaży dla ludności nowych samochodów osobowych	50

23

UCHWAŁA Nr 28 RADY MINISTRÓW

z dnia 7 lutego 1975 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie dalszego rozwoju hodowli zwierząt gospodarskich.

Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 64 Rady Ministrów z dnia 3 marca 1972 r. w sprawie dalszego rozwoju hodowli zwierząt gospodarskich (Monitor Polski Nr 19, poz. 115 i Nr 25, poz. 139) § 9 otrzymuje brzmienie:

„§ 9. 1. Producenci, którzy w wykonaniu umów kontraktacyjnych dostarczają owce maciorki hodowlane, otrzymują zapłatę według obowiązującego cennika skupu zwierząt hodowlanych, a ponadto dodatek hodowlany w wysokości do 40% ceny skupu.

2. Producenci tryków hodowlanych oraz owiec maciorek hodowlanych i użytkowych w wieku do 18 miesięcy, dostarczanych w ramach skupu, otrzymują zapłatę według obowiązującego cennika skupu zwierząt hodowlanych bądź użytkowych, a ponadto mogą otrzymywać dodatek za dobry odchów owcy maciorki w wysokości do 30% ceny skupu.”

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 marca 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

24

UCHWAŁA Nr 42 RADY MINISTRÓW

z dnia 15 lutego 1975 r.

w sprawie oddawania w użytkowanie wieczyste lub sprzedaży terenów państwowych na rzecz cudzoziemców dewizowych.

Na podstawie art. 23 ust. 3 i w związku z art. 41 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159 i z 1972 r. Nr 27, poz. 193) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. 1. Organy administracji państwowej stopnia powiatowego, w trybie ustalonym ustawą z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159 i z 1972 r. Nr 27, poz. 193), zwaną dalej „ustawą”, mogą oddawać w użytkowanie wieczyste nierolnicze tereny państwowe położone na obszarze

miast obcym misjom dyplomatycznym, urzędom konsularnym i innym przedstawicielstwom zagranicznym uprawnionym do działania w Polsce oraz członkom misji i członkom urzędów konsularnych, jeżeli nie są obywatelami polskimi, jak również osobom fizycznym nie korzystającym z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych, będącym cudzoziemcami dewizowymi.

2. Tereny nierolnicze położone na obszarze wsi, o których mowa w art. 41 ustawy, mogą być sprzedawane osobom fizycznym będącym cudzoziemcami dewizowymi.

3. Oddawanie terenów w użytkowanie wieczyste lub

ich sprzedaż następuje z zachowaniem przepisów o nabywaniu nieruchomości przez cudzoziemców.

§ 2. 1. Równocześnie z oddaniem w użytkowanie wieczyste terenu państwowego położonego na obszarze miasta organy wymienione w § 1 ust. 1 ustalają jednorazową opłatę z tego tytułu w granicach od 4.000 zł do 10.000 zł za 1 m² terenu za cały okres użytkowania. Przy ustalaniu wysokości opłaty należy uwzględnić położenie gruntu w strefie miasta i jego uzbrojenie w urządzenia komunalne.

2. Stawki cen terenów nierolniczych, położonych na obszarze wsi, sprzedawanych osobom fizycznym będącym cudzoziemcami dewizowymi ustala się w granicach od 4.000 zł do 6.000 zł za 1 m² terenu. Ceny te mogą być w szczególnie uzasadnionych wypadkach obniżone do 50%.

3. Opłata za tereny oddawane w użytkowanie wieczyste na rzecz osób fizycznych, nie korzystających z przywilejów dyplomatycznych, będących cudzoziemcami dewizowymi może być ustalona w formie opłaty rocznej w wyso-

kości od 40 zł do 100 zł za 1 m² terenu. W szczególnie uzasadnionych wypadkach opłata może być obniżona do 50%.

§ 3. Minister Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska w porozumieniu z Ministrem Spraw Zagranicznych i Ministrem Finansów może podwyższyć lub obniżyć granice stawek określonych w § 2, w zależności od aktualnych cen gruntów nierolniczych kształtujących się w innych krajach, w których działają przedstawicielstwa państwa polskiego.

§ 4. W § 15 uchwały nr 265 Komitetu Ekonomicznego Rady Ministrów z dnia 12 października 1965 r. w sprawie wewnętrznego eksportu budownictwa uchyla się pkt 1—7.

§ 5. 1. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

2. W stosunku do terenów oddanych w użytkowanie wieczyste za opłatą roczną przed wejściem w życie uchwały stawki określone w § 2 ust. 1 i 3 stosuje się od dnia 1 lipca 1975 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

25

ZARZĄDZENIE Nr 13 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 31 stycznia 1975 r.

w sprawie właściwości, zasad i trybu ustalania norm ubytków naturalnych oraz kontroli ich stosowania.

Na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) w związku z § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 listopada 1956 r. w sprawie określenia organów administracji państwowej, na które przechodzą niektóre uprawnienia Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i jej Przewodniczącego (Dz. U. z 1956 r. Nr 58, poz. 270, z 1957 r. Nr 49, poz. 238, Nr 50, poz. 245 i z 1958 r. Nr 22, poz. 94) zarządza się, co następuje:

§ 1. Przez ubytek naturalny należy rozumieć zmniejszenie masy (ciężaru) lub wymiaru artykułów (surowców, półfabrykatów, wyrobów) spowodowane:

- 1) zachodzącymi procesami biochemicznymi i fizycznymi,
- 2) czynnościami manipulacyjnymi (jak np. przyjmowaniem, wydawaniem, składowaniem, transportem, przemieszczaniem, rozlewaniem, rozważaniem, rozkruszaniem, rozkurzem, pakowaniem itp.),

którym nie można zapobiec przy obecnym stanie wiedzy i dostępnej oraz oplacalnej techniki.

§ 2. 1. Nie są ubytkami naturalnymi straty spowodowane:

- 1) zepsuciem lub zniszczeniem artykułu albo obniżeniem jego jakości w wyniku nieodpowiedniego opakowania, niewłaściwego przechowywania, niedbałego obchodzenia się (np. stłuczenie, złamanie, rozerwanie),
- 2) przyczynami losowymi, nieszczęśliwymi wypadkami, kradzieżami,
- 3) nieprzestrzeganiem wymagań i postanowień określonych we właściwych Polskich Normach (PN) lub normach branżowych (BN).

2. Jeżeli ubytek naturalny spowodowany wysychaniem jest odwracalny i zależy wyłącznie od wilgotności względnej powietrza w pomieszczeniach, w których artykuł jest przechowywany, ubytek powinien być ustalony i rozliczany w stosunku do suchej masy tego artykułu.

3. W odniesieniu do artykułów, dla których norma przedmiotowa (PN, BN) nie określa dolnej granicy zawartości wody, niezależnie od ustalenia normy ubytku naturalnego, należy przewidzieć możliwość rozliczenia masy

towarowej z uwzględnieniem ubytku spowodowanego wysychaniem (zmniejszeniem ciężaru) lub zawilgoceniem (wzrostem ciężaru). W tych wypadkach dla wyjaśnienia niedoboru lub przyrostu masy konieczne jest uwzględnienie przy określeniu masy artykułu jego średnio ważonej wilgotności.

§ 3. Normy ubytków naturalnych powinny być ustalone dla ubytków, które powstają:

- 1) podczas przechowywania oraz niezbędnych czynności manipulacyjnych w magazynach i innych miejscach składowania,
- 2) przy przewozie i związanym z nim załadunkiem, przeładunkiem i wyładunkiem w transporcie kolejowym, drogowym, wodnym śródlądowym i morskim.

§ 4. 1. Norm ubytków naturalnych nie ustala się dla artykułów:

- 1) przyjmowanych lub wydawanych (sprzedawanych) na sztuki, pęczki itp. lub w jednostkowych opakowaniach fabrycznych (producenta),
- 2) przyjmowanych i wydawanych brutto za netto we wszystkich fazach obrotu w tych samych opakowaniach,
- 3) w transporcie lotniczym.

2. Norm ubytków naturalnych nie stosuje się w jednostkach organizacyjnych obrotu towarowego (handlu i gastronomii) oraz świadczących usługi dla ludności, dla których ustalone są przez właściwych ministrów limity na pokrycie niedoborów.

§ 5. Wielkość ubytków naturalnych określa się w stosunku procentowym do ciężaru lub wymiaru artykułu.

§ 6. Ustalone normy ubytków naturalnych są wielkościami maksymalnymi i mogą być zastosowane tylko wtedy, gdy zachodzą okoliczności, w których ubytek naturalny powstaje.

§ 7. 1. Upoważnia się ministrów określonych w ust. 2—5 do ustalania powszechnie obowiązujących norm ubytków naturalnych na podstawie dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. z 1952 r. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115).

2. Normy ubytków naturalnych ustalają ministrowie